

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Pekárka a přísedících Ing. Ladislavy Musilové a Věry Melicharové v hlavním líčení konaném dne 15. 9. 2023 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [ulice] [číslo], [obec],

je vinen že

1.) v přesněji nezjištěné době v roce 2001 v učebně výpočetní techniky v prostorách [ulice a číslo] v [obec], jakožto lektor zájmového kroužku [název] zůstal po vyučování sám v učebně v té době s 13letým nezletilým poškozeným [jméno] [příjmení], narozeným [datum], kterého si při rozhovoru o líbání s děvčaty posadil na klín, poté nezletilý předstoupil před obžalovaného, stáhl si kalhoty a spodní prádlo a obžalovaný následně uchopil jeho penis do svých rukou a stimuloval jej po dobu cca 1 minuty až do dosažení jeho ejakulace, a takového jednání se obžalovaný dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozený nedovršil 15 let svého věku,

tedy

osobu mladší než patnáct let jiným způsobem pohlavně zneužil a takový čin spáchal na osobě svěřené jeho doзору, zneužívaje její závislosti,

2.) v přesněji nezjištěné době v roce 2002 v učebně zájmového kroužku výpočetní techniky v tzv. [název], [ulice a číslo] v [obec], nejméně v jednom případě promítal v té době 11letému nezletilému poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], a dalším nejméně dvěma dosud neustanoveným dětem videa s pornografickým obsahem, a dále v tomtéž období na stejném místě v jednom případě zůstal obžalovaný společně s poškozeným [jméno] [příjmení] sám v učebně, přičemž v době, kdy poškozený ležel na zemi na pravém boku, obžalovaný mu zasunul svou levou ruku pod jeho spodní prádlo a pevně jej po dobu 10 - 20 vteřin držel za přirození a varlata a při

tomto mu říkal, aby byl v klidu a uklidnil se, a takového jednání se dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku,

tedy

osobu mladší než patnáct let jiným způsobem pohlavně zneužil a takový čin spáchal na osobě svěřené jeho doзору, zneužívaje její závislosti,

3.) v přesněji nezjištěné době od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2008 zval do svého bytu v [adresa] v [obec], v té době 12 až 13letého nezletilého poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], jehož v té době učil na [název] kroužku na [název] škole [ulice] v [obec], a který se účastnil i jím pořádaných výletů, kde i dalším nezletilým umožňoval pít alkohol a kouření, „trávy“ a vodní dýmky, přičemž pod záminkou modelingu jmenovaného poškozeného nejprve fotil oblečeného, následně jej vyzval, aby se vysvlékl do naha, čehož poškozený uposlechl a obžalovaný poté pořídil přesně nezjištěný počet snímků nahého nezletilého v různých pozicích, bezprostředně po skončení focení nezletilému pustil na počítači pornografický materiál, k čemuž mu současně poskytl nezjištěnou látku ve formě kouření ze skleněné dýmky tzv. skleněnky a při sledování pornografického materiálu jej nejprve začal zepředu masírovat na prsou a břicho, posléze mu na posteli rukou cca po dobu 10 minut stimuloval přirození a po dosažení erekce nezletilého orálně uspokojil až do ejakulace, což měl být důkaz jejich přátelství, ačkoliv mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku, přičemž v přímé souvislosti s tímto jednáním obžalovaného byla u poškozeného zjištěna rezidua posttraumatické stresové poruchy, jejíž příznaky ve formě potíží v sexuální oblasti a stále se vracějících vzpomínek na traumatickou událost a noční můry stále přetrvávají, a mají přes uplynulou delší dobu jen pozvolnou tendenci k eliminaci, čímž je omezen běžný způsob života poškozeného,

4.) v přesněji nezjištěné době v roce 2008 až 2009 jednak pozval do svého bytu v [adresa] v [obec], v té době 13letého nezletilého poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], jemuž zde poskytl alkoholické nápoje a přesně nezjištěnou látku ke kouření, poté ho fotil oblečeného, následně jej vyzval, aby se vysvlékl do naha, čehož poškozený uposlechl a obžalovaný poté pořídil přesně nezjištěný počet snímků nahého nezletilého v různých pozicích, načež jej následně ležícího na matraci začal osahávat po celém těle včetně přirození a prováděl mu felaci, dále v přesně nezjištěném počtu případů zejména ve svém bytě a na různých místech v rekreačních zařízeních v rámci České republiky, kde obžalovaný pořádal kurzy volnočasových aktivit, jichž se jmenovaný nezletilý poškozený zúčastňoval, opakovaně poškozeného osahával po celém těle, prováděl mu felaci, asistovanou autostimulaci, zneužívaje přitom svého postavení a závislosti poškozeného na jeho osobě, promítal mu videa s pornografickým obsahem, umožňoval mu kouření přesně nezjištěné látky a poskytoval mu alkohol, a takového jednání se obžalovaný dopouštěl, ačkoli mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku,

tedy

ad 3 - 4)

- osobu mladší než patnáct let jiným způsobem pohlavně zneužil, takový čin spáchal na osobě svěřené jeho doзору, zneužívaje její závislosti, dílem (ad 3) způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

- úmyslně vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že jí umožnil vést zahálčivý a nemravný život,

5.) v době od měsíce září 2011 nejméně do 31. 12. 2014 v přesněji nezjištěném počtu případů zejména v bytě v [adresa] v [obec], a dále v dosud neustanovených ubytovacích zařízeních v [obec], ale i na jiných místech České republiky, kde působil jako organizátor a instruktor výletů, kurzů a dalších volnočasových aktivit poté, co si vybudoval k nezletilému vztah založený na VIP přátelství, důvěře a tajemství, obžalovaný opakovaně pohlavně zneužíval v té době 9 - 12letého nezletilého

poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a to různými způsoby, nejprve osaháváním po těle, objímáním, hlazením na zadku, posléze nezletilého manuálně či orálně uspokojoval, postupem času již spolu měli intimní vztah, v jehož rámci praktikovali sexuální styk za uvedené období v cca 700 případech, kdy se uvedenými praktikami uspokojovali vzájemně, přičemž v přímé souvislosti s tímto jednáním obžalovaného byla u poškozeného tehdy nezletilého [jméno] [příjmení] zjištěna rezidua posttraumatické stresové poruchy, jejíž příznaky ve formě potíží v sexuální oblasti a stále se vracejících vzpomínek na traumatickou událost stále přetrvávají, a mají přes uplynulou delší dobu jen pozvolnou tendenci k eliminaci, čímž je omezen běžný způsob života poškozeného, přičemž dále v tomto období nezletilému [jméno] [příjmení], narozenému [datum] a dalším nezletilým osobám nejméně ve dvaceti případech v místě bydliště nebo na různých akcích, které pořádal či se jich účastnil, pouštěl videa s pornografickým obsahem, umožňoval jim kouření tabáku prostřednictvím vodní dýmky a pití alkoholu, a takového jednání se dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškození dosud nedovršili 15 let svého věku,

6.) v přesněji nezjištěné době od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2017 v jednom případě ve svém bytě v [adresa] v [obec], pohlavně zneužil v té době 12letého nezletilého poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], kterému prováděl felaci, čehož zanechal poté, co poškozený dal najevo, že se mu to nelíbí, a dále jej pak ve výše uvedené době nejméně v dalších čtyřech případech v rámci jím pořádaného kurzu lyžování a snowboardingu v neustanoveném penzionu ve [název], v průběhu večera v posteli, kterou si vytvořili tím, že si několik jednotlivých postelí srazili dohromady, pod peřinou intenzivně osahával pod oblečením v oblasti přirození, stimuloval mu penis a vzájemně si prováděli asistovanou autostimulaci, přičemž takového jednání se obžalovaný dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku,

7.) v přesněji nezjištěné době v roce 2016 v [adresa] v [obec], v té době 13letého nezletilého poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], v pracovně svého bytu posadil do kancelářského křesla, v podřepu vzal do svých úst jeho penis a po přesně nezjištěnou dobu mu prováděl felaci, a takového jednání se obžalovaný dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku,

8.) v přesněji nezjištěné době od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2020 v průběhu jarních prázdnin při pobytu na neustanovené chatě v [název], zneužívaje svého postavení organizátora a instruktora pořádání výletů a kurzů a dalších volnočasových aktivit pro děti a z této pozice vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, v jednom případě v té době 12letého nezletilého poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], s nímž navázal přátelský kontakt, si při večerním posezení venku u ohně posadil na kolena a poté mu strčil ruku pod oblečení, přičemž se jej začal dotýkat na jeho přirození, které mu následně po dobu 2 - 3 minut stimuloval třením rukou, čehož zanechal poté, co poškozený dal najevo, že se mu to nelíbí a odsedl si od něj, přičemž takového jednání se obžalovaný dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku,

9.) v přesněji nezjištěné době, přinejmenším od 1. 1. 2019 do 3. 5. 2022 v bytě na adrese [adresa] a dále při pobytech v [anonymizováno] na neustanovené chatě a dalších přesně nezjištěných místech, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu, když vystupoval jako instruktor projektu nazvaného [název], v několika případech jiným způsobem pohlavně zneužil tehdy 10letého nezletilého [jméno] [příjmení], narozeného [datum], kterého v uvedené době v blíže nezjištěné dny pozval do svého bytu, kde mu při vhodné situaci, kterou navodil jako kamarádský vztah, strčil ruku pod oblečení, přičemž se začal dotýkat přirození nezletilého, které mu následně přesně nezjištěnou dobu stimuloval třením rukou, a tohoto stejného jednání se dopustil i v několika dalších případech při pobytu v neustanoveném ubytovacím zařízení v [anonymizováno], kdy na pokoji při vhodné situaci buď pod dekou, když ostatní spali nebo ve chvíli, kdy byli na pokoji sami, opět strčil ruku pod oblečení nezletilého, přičemž se začal dotýkat jeho přirození, které mu následně přesně nezjištěnou dobu stimuloval třením rukou, rovněž mu umožňoval kouření přesně nezjištěné látky prostřednictvím vodní dýmky, přičemž takového jednání se obžalovaný dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozený dosud nedovršil 15 let svého věku,

10.) v přesněji nezjištěném období, nejméně však od počátku roku 2020 do května 2021 v bytě v [adresa] v [obec], zneužívaje svého postavení organizátora a instruktora pořádání výletů a kurzů a dalších volnočasových aktivit pro děti a z této pozice vyplývající důvěryhodnosti a vlivu poté, co navázal s dětmi bližší přátelský kontakt, nejméně nezletilé [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], jejichž věk mu byl znám, pod záminkou pózování ohledně progresu růstu svalů, nejprve tyto přesvědčil, aby se svlékli do naha a poté zcela obnažené chlapce instruoval k jednotlivým pózám, při nichž je fotografoval svým fotoaparátem, avšak zakázal jim o tom dále s kýmkoli mluvit, čímž si je testoval a zkoušel tak jejich „věrnost“, od čehož se odvíjely další aktivity obžalovaného včetně jeho intimností ve vztahu k nezletilým dětem,

tedy

ad 5 - 9)

- dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil, takový čin spáchal na dítěti svěřené jeho dozoru, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a dílem (ad 5) způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví

ad 5 - 10)

- úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k zahálčivému a nemravnému životu

čímž spáchal

ad 1)

- trestný čin pohlavní zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009

ad 2)

- trestný čin pohlavní zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009

ad 3 - 4)

- pokračující trestný čin pohlavní zneužívání podle § 242 odst. 1, 2, dílem (ad 3) podle odst. 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009

- pokračující trestný čin ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009

ad 5 - 9)

- pokračující zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2, dílem (ad 5) podle odst. 3 trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010

ad 5 - 10)

- pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010

a za to se odsuzuje

podle § 187 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osm) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

Podle § 73 odst. 1, 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti lyžování a snowboardingu, zábavní a rekreační činnosti, dále v oblasti školící, konzultační a poradenské činnosti ohledně výpočetní techniky a přírodních věd, a to podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v platném znění, či v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu 6 let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to stolního počítače zn. BE Quiet!, v.č. W [číslo].

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy v podobě duševních útrap poškozeným:

- [jméno] [jméno], narozenému [datum], bytem [anonymizováno], částku 350 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 13. 7. 2023 do zaplacení,
- [jméno] [příjmení], narozenému [datum], trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [adresa], [obec], částku 100 000 Kč,
- [jméno] [příjmení], narozenému [datum], ostatní osobní údaje vedeny odděleně od trestního spisu dle § 55 odst. 2 trestního řádu, částku 100 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 13. 7. 2023 do zaplacení,
- [jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], částku 10 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 13. 7. 2023 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] odkazují se zbytky uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy v podobě duševních útrap na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku.

I. Důkazní situace

2. V posuzované trestní věci byla na obžalovaného [jméno] [příjmení] podána Krajským státním zastupitelstvím v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře obžaloba, jejíž petit obsahuje 10 bodů a žalovaným jednáním se měl obžalovaný dopustit celkem 6 trestných činů.

3. Rozsah dokazování v řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře byl specifický tím, že v průběhu prvního hlavního líčení dne 11. 7. 2023 obžalovaný ohledně bodů 1. a 2. obžaloby učinil prohlášení viny ve smyslu § 206c trestního řádu, které soud při splnění zákonných podmínek podle § 206c odst. 4 trestního řádu přijal a současně rozhodl, že podle § 206c odst. 6 trestního řádu v rozsahu prohlášení viny, tj. v bodech 1. a 2. petitu obžaloby dokazování neprovede a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu. S ohledem na okolnosti případu a s přihlédnutím k vyjádření ostatních stran, kdy státní zástupkyně ani zmocněnci proti tomuto postupu neměli námitek, shledal krajský soud podmínky pro přijetí prohlášení viny za splněné.

4. Skutečnosti uvedené v petitu obžaloby pod body 4., 6., 7., 8., 9. a 10. označili jak státní zástupkyně, tak obžalovaný za nesporné v celém rozsahu, přičemž s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti soud neměl závažného důvodu o těchto prohlášeních pochybovat v kontextu toho, že ve věci bylo v přípravném řízení zajištěno množství dalších důkazů podporujících skutkový stav prezentovaný v podané obžalobě ať již ve formě procesně způsobilých výpovědí poškozených, svědků a v neposlední řadě i v podobě listinných důkazů, např. údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu podle § 88a odst. 1 trestního řádu z mobilního telefonu obžalovaného, resp. z jeho počítače. Proto bylo rozhodnuto podle § 206d trestního řádu o upuštění od dokazování všech skutečností uvedených pod body 4., 6. – 10. obžaloby. V případě jednání popsáno pod

body 3. a 5. obžaloby označili státní zástupkyně a obžalovaný skutečnosti zde uvedené taktéž za nesporné s výhradou toho, že obžalovaný na rozdíl od podané obžaloby nesoúhlasil s tím, že by se v důsledku jeho jednání měla u poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozvinout posttraumatická stresová porucha.

5. Na základě těchto prohlášení soud upustil podle § 206d trestního řádu od prokazování nesporných skutečností uvedených v bodech 3. a 5. obžaloby a dokazování bylo vedeno toliko ve vztahu k otázce obžalovaným rozporovaných závěrů vzniku posttraumatických stresových poruch u výše jmenovaných poškozených, dále bylo dokazování směřováno prováděním důkazů potřebných k rozhodování o uplatněné nemajetkové újmě poškozenými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a k osobě obžalovaného ve vztahu k ukládaným trestům.

6. V důsledku těchto konsensuálních procesních postupů (prohlášení viny podle § 206c trestního řádu, resp. označení nesporných skutečností podle § 206d trestního řádu) bylo trestní řízení a dokazování před krajským soudem urychleno a zjednodušeno. U bodů, kde obžalovaný učinil prohlášení viny nebylo prováděno dokazování. Ohledně skutečností, které procesní strany označily za nesporné v mezích, v jakých se strany na takovém postupu dohodly, nebylo rovněž potřeba vést dokazování, jelikož nebyly dány důvodné pochybnosti o správnosti takového postupu, přičemž skutková tvrzení v petitu obžaloby mají svůj poklad v důkazech vyplývajících z důkazních prostředků opatřených v přípravném řízení.

II. Skutková zjištění

7. Obžalovaný [jméno] [příjmení] ke svým osobním poměrům uvedl, že žije v městském bytě, na nájemném platí okolo 8 000 Kč měsíčně. Snaží se žít jako OSVČ v oboru pojišťovnictví a volný čas tráví tak, že pomáhá starým rodičům s barákem. V současné době nemá žádný majetek kromě vybavení bytu. Pracuje pro nezávislou makléřskou společnost [název] na živnostenský list, a to zhruba poslední tři měsíce, předtím byl půl roku hlášen na úřadu práce, avšak bylo mu to trapné, proto se opět zkouší žít sám. Má stále živnostenská oprávnění na další obory, ale z momentálních důvodů jsou více méně nepoužitelné. Jeho plánem je, že bude dělat semináře pro dospělé týkající se témat práce s počítačem a případně zpracování nějakých vlastních strachů apod. Současný výdělek má velmi nárazový díky tomu, že není zcela psychicky v pořádku a necítí se dobře. Práce s klienty není taková, jaká by měla být, takže odhadem vydělává kolem 20 000 Kč měsíčně. Pokud měl našetřené nějaké úspory, tak ty za 14 předchozích měsíců padly, jelikož potřeboval vyrovnat nějaké závazky a z něčeho musel žít. Nevlastní osobní automobil, ani žádné další věci podstatnější hodnoty. Dobrovolně nastoupil na [název] kliniku v Praze, kde navštěvuje psychologa a paralelně ještě sexuologa. Psycholog se jmenuje [jméno] [příjmení] a sexuolog se jmenuje [příjmení], přičemž jsou mu předepisovány medikamenty, které užívá. Obžalovaný dodal, že je vystudovaný inženýr elektroniky, informatiky. Pokoušel se sehnat nějaké zaměstnání, avšak všeobecně se ví, z čeho je obviněn, a proto je mu vždy mezi dveřmi řečeno, že s ním nechtějí mít nic společného. Obžalovaný doplnil, že za posledních 14 měsíců si prošel osobním peklem a dokáže si tedy představit, čím si museli projít všichni poškození. Z tohoto důvodu se rozhodl, že nechce zatěžovat poškozené, ani jejich rodiče, ani sám sebe dalším vracením se k událostem, které se nikdy neměly stát, proto se rozhodl učinit doznání. Obecně lze říci, že sexuálních kontaktů, ač je tehdy zcela nepatřičně vnímal jako konsensuální, se s většinou poškozených opravdu dopustil a rozhodl se k tomu postavit čelem a přijmout za to odpovědnost a uznat vinu. Když si zpětně vybaví ty situace, je mu neskutečně trapné, stydí se za sebe a zcela chápe, že jeho chování negativním způsobem ovlivnilo životy poškozených. Jako dospělý člověk měl přirozeně chápat a respektovat hranice, což se bohužel nestalo. Díky tomu si uvědomil, že je potenciálně nebezpečný. To jej vyděsilo, nedalo mu to spát a přimělo ho to k řešení. Proto vyhledal ambulantní sexuologické léčení zhruba před rokem a na toto dochází. Díky pravidelné práci se sexuologem, psychologem a dalšími odborníky zjistil, že se v některých aspektech své osobnosti, především v sexualitě, jako by zasekl ve 13 letech, přičemž pravděpodobně je to následek nějakých traumat z dětství. Cítil se ve společnosti s dětmi jako kdyby

byl jejich vrstevník, jako kdyby byl jeden z nich a považoval to za prostředí, kam patří, kde je mu dobře a bez kterého nemůže svým způsobem být. Měl tendence s dětmi sdílet prožitky, zážitky, dobrodružství, ale i tajnosti a v některých případech bohužel i sexuální experimenty. Prostě se cítil v té situaci, jako by byl jeden z nich. Chtěl být s dětmi kamarád, chtěl, aby mu dávaly ocenění, aby mu dávaly přijetí, protože sám sobě je v tu dobu dát neuměl. Často trpěl depresemi, pocity marnosti, zbytečnosti, osamocení a jako kdyby v jeho případě hormony štěstí mohly existovat pouze díky nějaké interakci s ostatními a v případě dětí to ocenění přicházelo vždy rychle a samo bez nějaké větší práce. Byl hrdý na to, že pro některé děti je jako nejlepší kamarád. Uvědomuje si, že to byly přesně ty vztahové situace, ve kterých překročil hranice, které nikdy překročit neměl. Zpětně si uvědomuje, že to, co absurdně vnímal jako nějaké vzájemné porozumění, bylo do jisté míry zneužití důvěry v jeho osobu, že zneužil důvěru dětí v člověka dospělého, který se ale nedospěle choval. Vše je mu neskutečně líto a všem se za to chce omluvit. To, že je potenciálně nebezpečný, mu došlo měsíc poté, kdy byl obviněn, poté, kdy si to v hlavě začal přeskládat a zjistil, že věci, které vnímal jako konsensuální a jsou v pohodě, tak poškozovým ublížily a s odstupem času to vnímají zcela jinak. K psychologovi chodí jednou týdně po dobu přibližně jednoho roku, k sexuologovi jednou měsíčně, a to od měsíce října loňského roku. Oba lékaři ví, z čeho je obviněn, sám jim to řekl, protože chce k léčbě přistupovat zodpovědně.

8. Vzhledem ke shora nastíněné procesní situaci zaměřil soud dokazování zejména k otázkám posttraumatických stresových poruch u poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a jejich souvislost s jednáním obžalovaného. K této části se vyjádřil zejména znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace pedopsychiatrie, prof. PhDr. ThDr. MUDr. Max Kašparů, PhD., Dr., který v písemném vyhotovení znaleckých posudků a v rámci své výpovědi před soudem uvedl, že u poškozeného [jméno] [příjmení] byla zjištěna rezidua posttraumatické stresové poruchy s hlavními symptomy, kterými jsou stále se vracející vzpomínky poškozeného na traumatickou událost, problémy při sexuálním životě, nepříjemné sny a noční můry. Psychicky i fyzicky se poškozený cítí špatně, pokud se mu událost připomíná, je mu nepříjemné o tom hovořit. Znalec dodal, že zjištěná porucha je v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného a příznaky posttraumatické stresové poruchy stále přetrvávají a mají jen pozvolnou tendenci k eliminaci, přestože události jsou staršího data. Jedná se o stav, který lze léčit psychoterapeutickými prostředky za pomoci času, přičemž z psychiatrického hlediska trvá omezení v běžném způsobu života především v heterosexuální oblasti. Zlepšení stavu lze předpokládat, není ovšem prognosticky možné stanovit dobu, po kterou se budou vzpomínky vracet. U jmenovaného poškozeného byla dále zjištěna závislost na drogách a osobnost s disociálními rysy, nicméně znalec v rámci hlavního líčení uvedl, že posttraumatická stresová porucha a jednání obžalovaného s užíváním drog poškozeným nesouvisely. Obecně se velmi často stává, že lidé, kteří byli pohlavně zneužíváni, berou drogy a alkohol jako lék, jako pomoc, v případě [jméno] [příjmení] tomu tak nebylo. Znalec dále uvedl, že při svých závěrech vycházel i ze zpráv psychiatrické léčebny [název], kde byl poškozený hospitalizován, protože to byl také určitý pramen informací podstatných k podání posudku. U poškozeného [jméno] [příjmení] znalec shledal symptomy posttraumatické stresové poruchy zejména ve formě vracejících se vzpomínek na traumatickou událost, přičemž tyto vzpomínky se mu začaly vracet v 18 letech, trvají a jsou čím dál silnější. Tyto vzpomínky se mu vrací zejména při situacích, kdy někdo dělá něco obdobného, co dělal obžalovaný jemu. Poškozený má živé vzpomínky na událost jak letmé, tak dlouhodobější, trpí nočními můrami o události, která poruchu spustila. Pacient se cítí psychicky i fyzicky nepříjemně, pokud si události připomene. Znalec dále uvedl, že poškozený [jméno] [příjmení] v minulosti netrpěl žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu, tedy psychózou a tou netrpí ani v současné době. Znalec u poškozeného zjistil rezidua posttraumatické stresové poruchy, přičemž porucha je v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného. Příznaky stále přetrvávají a mají jen pozvolnou tendenci k eliminaci, přestože události jsou 7 roků staré. Jedná se o stav, který lze léčit psychoterapeutickými prostředky za pomoci času, z psychiatrického hlediska trvá omezení v běžném způsobu života především v heterosexuální oblasti. Zlepšení stavu lze předpokládat, není ovšem prognosticky možné stanovit

dobu, po kterou se budou vzpomínky vracet. Znalec dále poukázal na to, že závěry jeho znaleckého posudku jsou prakticky shodné s lékařskou zprávou psycholožky a sexuoložky z [země], kterou předložil poškozený [jméno] [příjmení]. I přesto, že se s touto lékařkou znalec nezná, nikdy ji neviděl, tak lze konstatovat, že znalecký závěr a zpráva lékařky jsou si podobné skoro jako přes kopírák. K vystoupení poškozeného [jméno] [příjmení] před krajským soudem znalec uvedl, že toto jeho vyjádření z psychologického hlediska chápe jako určitý ventil psychické tenze.

9. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu soud provedl dokazování čtením svědeckých výpovědí poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se zaměřením na vyjádření poškozených, které se týkalo jejich psychického stavu, přičemž [jméno] [příjmení] v rámci své výpovědi uvedl, že v současné době není v kontaktu s obžalovaným, nicméně prožité události se mu vybavují živými vzpomínkami zejména při obdobných situacích, např. při sexu. Byla to jeho jediná sexuální zkušenost s mužem, žádná jiná již nebude, nicméně, když se to stalo, tak přemýšlel, zda není na kluky. Pokud jsou mu popsane události připomenuty, tak jej to trápí, nicméně setkání s obžalovaným by mu zřejmě nevadilo. Pokud se týká užívání drog, domnívá se, že to nemá žádnou souvislost s obžalovaným, nebýt terapeutky, tak by to asi ani nikdy nenahlásil.

10. Poškozený [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že pokud jsou mu připomínány události týkající se obžalovaného, tak se musí hodně snažit a ovládat, aby se nerozbrečel. Snaží se při vyprávění na věc nahlížet z pozice třetí osoby. Již v době, kdy se zdržoval ve [země] ([anonymizováno]), tak mu kamarád poslal link, kde policie vyzývala, aby se přihlásily děti, kterým se to stalo. Přestože tam nebylo žádné jméno, tak ihned poznal, že se jedná o obžalovaného. Z tohoto důvodu se policii přihlásil. Od roku 2016 do roku 2021 se s věcí pomalu vyrovnával, bylo to jeho největší tajemství, o kterém nikomu neříkal. Projevovalo se to i v jeho vztahu s přítelkyní zejména při sexuálním styku. Cítil se špatně, když na něho sahala, měl z toho bloky. Nakonec jí to vysvětlil, aby to pochopila. Kdykoli o události mluvil, tak byl ve stresu, nicméně se s tím pomalu vyrovnává a zlepšuje se to. Měl z toho i nepříjemné sny, ale nic konkrétního říci nemůže. Pokud by se měl s obžalovaným setkat, tak si myslí, že by se asi rozbrečel.

11. V souvislosti s uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy byly čteny procesním způsobem podle § 211 odst. 1 trestního řádu svědecké výpovědi poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

12. Poškozený [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že když jej obžalovaný fotil nahého, bylo mu to nepříjemné a s obžalovaným by se v současné době setkat nechtěl. Nevybavuje si, že by měl v důsledku prožité události noční můry, pak na událost zapomněl. Když se to pak rozjelo ve škole, tak si na věc vzpomněl, nicméně jinak již na to nemyslí.

13. Poškozený [jméno] [příjmení] vypověděl, že zhruba tři čtvrtě roku měl noční můry, nyní, kdy je mu celá věc připomínána, tak je mu to nepříjemné. Měl myšlenky na sebepoškození, ale naštěstí to neudělal. Byl psychicky na dně, chtěl vše ukončit. Dodal, že za to, co se mu dělo a děje, tak za to něco chce, chtěl by dostat nějaké peníze za tu psychickou újmu.

14. Poškozený [jméno] [příjmení] uvedl, že když byl menší, tak měl z prožitých událostí deprese, noční můry však neměl. Občas si na prožité události vzpomene sám od sebe a je mu z toho zle. Rozhodně by se s obžalovaným kamarádsky nesešel. U hlavního líčení pak poškozený uvedl, že požaduje nemajetkovou újmu z důvodů psychických a velkého narušení intimního života, které se s ním potýkají doteď.

15. V posuzované trestní věci byl v přípravném řízení vypracován znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie doc. MUDr. Luďkem Fialou, Ph.D., MBA znalecký posudek, který byl následně opět písemnou formou doplněn. Jmenovaný znalec byl osobně slyšen u hlavního líčení dne 6. 9. 2023, kdy uvedl, že ve věci vypracoval dva posudky, na které v podrobnostech odkázal. První posudek vypracoval v květnu loňského roku a v říjnu loňského roku pak na základě nově zjištěných skutečností vyhotovil doplněk znaleckého posudku. V doplnění znaleckého posudku určitým

způsobem revidoval své původní závěry. Vzhledem k závažnosti závadového chování i s ohledem na počet nezletilých chlapců musel své původní závěry přehodnotit. Na základě nově zjištěných skutečností znalec uzavřel, že obžalovaný trpí sexuální parafilii (dříve deviací) – pedofilii, v tomto případě zaměřenou na malé chlapce, tzv. efebofilie. Jde o sexuální poruchu trvalou, kterou lze pouze částečně farmakologicky a psychoterapeuticky korigovat, nejde o poruchu vyléčitelnou. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly plně zachovány, ovládací schopnosti byly sníženy měrou podstatnou díky sexuální parafilii. U obžalovaného nebyl prokázán sklon ke zneužívání alkoholu nebo jiných návykových látek včetně závislosti na nich. Je schopen účasti v trestním řízení a je schopen chápat jeho smysl. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný s ohledem na jeho sexuální deviaci a v případě, že obžalovanému bude prokázáno, že došlo nebo docházelo ke zneužití mladistvých, navrhuje znalec uložit sexuologickou ochrannou léčbu ústavní. Nezbytnou součástí terapie je získání náhledu na sexuální parafilii. Znalec dále dodal, že je třeba si uvědomit, že všechny významné parafilie, resp. všechna taková závažná sexuální onemocnění jsou nevyléčitelná, jsou pouze korigovatelná, upravovatelná a hodně záleží na tom, jakým způsobem je sám pacient vnímá, tzn. aby spolupracoval. Farmakoterapeutická léčba je pouze charakteru útlumového a neřeší problém. Znalec je přesvědčen o tom, že je nutná ochranná léčba ústavní, protože tato forma léčby zajistí komplexnější přístup k tomu, aby lékaři edukovali pacienta a připravili ho na budoucí život, až bude mimo ústavní léčbu. Znalec dodal, že obžalovaný se u něj léčí od října loňského roku, dojíždí zhruba jednou za měsíc. Domluvili se na farmakologické léčbě, ale zásadní je terapie formou pohovoru, kdy probírají věci, které by člověk někde jinde běžně neventiloval. Znalec má za to, že v posuzovaném případě určitou roli sehrál i osobnostní charakter obžalovaného. Ten je narcisistní, obecně jsou to lidé, kteří jsou egocentričtí, mají sklony k herectví, přehrávání a k velmi výraznému ovlivňování svého okolí. Takto obžalovaný působí i na něho, na psychoterapeuta nebo i na další. V důsledku toho pak vyvstává problém, kdy lékař chce mít jistotu, že dochází u pacienta k získávání náhledu, avšak není si tím úplně jist, protože to není zlomená noha, kde je jednoznačně potvrzeno, že se to stalo. V tomto případě musí lékař reflektovat, co pacient říká a jakým způsobem se chová a pak je vše hodnoceno komplexně. Z tohoto důvodu je návrh ústavní léčby účelnější pro obě dvě strany, jak pro obžalovaného, tak pro společnost, protože bude zajištěna komplexní péče spočívající v sexuologickém, psychiatrickém, psychoterapeutickém pohovoru v rámci komunity, bude tam větší konfrontace i s dalšími pacienty.

16. U hlavního líčení provedl soud důkaz přečtením listin, mimo jiné zprávy psycholožky a sexuoložky [jméno a příjmení], ze které vyplývá, že jmenovaná vykonává praxi soukromé psycholožky, sexuoložky ve [země] a s poškozeným [jméno] [příjmení] vedla od 3. srpna 2022 jednou týdně konzultace. Absolvovali celkem 36 individuálních sezení, a to jak na dálku, tak prezenčně. Důvod konzultací souvisel se sexuálním násilím, kterému byl poškozený vystaven. Poškozený trpí posttraumatickým stresem a vracejícími se vzpomínkami (tzv. flashbacky) na scény sexuálního násilí. U jmenovaného byla zjištěna pozměněná schopnost ovládnutí emocí, vyhýbání se intimním situacím, které by mohly potenciálně připomínat traumatickou zkušenost a poruchy pozornosti s epizodami disociace. Došlo u něj i ke změně sebeuvědomění v důsledku traumatické události, byla oslabena jeho sebeúcta. Citový a sexuální život poškozeného se značně změnil, pociťuje odpor k sexualitě, který již přetrvává po delší dobu. Pacient vytrvale hledá řešení, jak zlepšit svůj psychický stav, s postupujícím množstvím konzultací je pozorován značný pokrok v citových vztazích a v regulaci emocí klienta. Projevy posttraumatického stresu přetrvávaly i v průběhu poslední konzultace, avšak s ustupující tendencí.

17. Ze závěrů zprávy z psychoterapie zpracované psychologem [jméno] [příjmení] vyplývá, že obžalovaný započal s psychoterapeutickou spoluprací na klinice v Praze dne 12. 8. 2022, přičemž sezení od té doby probíhají s frekvencí jedenkrát týdně. Pacient je ke spolupráci motivován a v sezeních je sdílný. Ústřední motiv sezení pacient identifikoval jako potřebu naučit se lépe orientovat ve vztazích a vnímat jejich hranice, s cílem předcházet jejich překračování, zejména u dětí. Neschopnost vnímání společensky jasně definované hranice v oblasti sexuálního kontaktu

s dětmi a dospívajícími může u pacienta souviset s osobními traumaty a silně disharmonickým osobnostním vývojem. Jedná se o dlouhodobé nenaplnění základních psychologických vývojových potřeb, zejména potřeby lásky a přijetí. Nenaplněnost těchto potřeb vedla k traumatu a stagnaci osobnosti, která se v některých ohledech jeví jako pozastavená v období dospívání, tedy nezralá. Vlastní nenaplněné potřeby pacient projikuje do dospívajících, které vnímal jako své vrstevníky. To vede k omezení schopnosti vnímat hranice jeho role, zejména pokud se s nimi cítí být v blízkém vztahu. Pacient si uvědomuje destruktivitu vlastního jednání ve vztahu k dětem a dospívajícím. Je vhodný pro psychotherapeutickou práci a dokáže z ní těžit. V období spolupráce došlo k zásadnímu prohloubení náhledu na vlastní jednání a sexualitu, což psycholog považuje za klíčové pro porozumění a prevenci dalšího jednání, které by bylo u pacienta rizikové pro něj nebo pro společnost.

18. K osobě obžalovaného bylo ze zprávy České správy sociálního zabezpečení zjištěno, že byl v pracovním poměru u [název] od 1. 9. 2007 do 31. 10. 2022. Ze zprávy Městského úřadu Tábor – živnostenský úřad vyplývá, že obžalovaný je fyzickou osobou podnikající dle živnostenského zákona nezapsanou v obchodním rejstříku, vlastní mimo jiné živnostenská oprávnění pro poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti lyžování a snowboardingu (od roku 2006), školící, konzultační a poradenskou činnost v oblasti výpočetní techniky a přírodních věd (od roku 1998), dále pro obory činnosti ostatní zábavní a rekreační činnosti a činnosti sportovní. Z opisu rejstříku trestů, resp. z opisu evidence přestupků vyplývá, že obžalovaný je osobou dosud soudem netrestanou ani neprojednávanou v přestupkovém řízení.

III. Hodnocení důkazů

19. Provedené důkazy soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Jak již bylo konstatováno výše, v posuzované věci soud postupoval tzv. konsensuálními způsoby řešení trestních věcí, konkrétně instituty prohlášení viny a označení nesporných skutečností a z tohoto důvodu nebylo potřeba vést dokazování o skutečnostech, které byly označeny za nesporné v mezích, v jakých se procesní strany na takovém postupu shodly. Ze spisového materiálu, který byl soudu po podání obžaloby předložen, vyplývá, že v přípravném řízení byly mimo jiné zjištěny základní skutkové okolnosti a skutková tvrzení obsažená v petitu obžaloby mají svůj podklad v důkazech vyplývajících z důkazních prostředků opatřených v přípravném řízení. Z těchto podstatných důvodů v případě prohlášení viny a nesporných skutečností neměl soud závažného důvodu o těchto prohlášeních pochybovat. Tímto postupem nebyly dotčeny základní zásady trestního řízení, tj. zásada materiální pravdy (§ 2 odst. 5 trestního řádu), presumpce neviny a zásada vyhledávací. Soud dodává, že měl na paměti i institut promlčení trestní odpovědnosti, nicméně v souladu s obžalobou uzavřel, že k zániku trestní odpovědnosti v posuzovaném případě nedošlo, neboť obžalovaný spáchal v promlčecí době trestný čin nový, na který trestní zákoník stanoví trest stejný nebo přísnější (§ 34 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku). Tento závěr vyplývá z časových posloupností skutkového děje, tak jak je uveden ve výrokové části rozsudku.

20. Podstatná část dokazování v řízení před soudem byla z výše naznačených důvodů vedena k otázce posttraumatických stresových poruch u poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Na základě provedeného dokazování, zejména ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se zaměřením pedopsychiatrie prof. MUDr. Maxe Kašparů, potažmo i z výpovědí poškozených lze uzavřít, že u poškozených byla v důsledku jednání obžalovaného i po poměrně výrazném časovém odstupu od spáchání skutků zjištěna rezidua posttraumatické stresové poruchy a z psychiatrického hlediska stále do určité míry trvá jejich omezení v běžném způsobu života. Znalec objasnil obecné symptomy posttraumatické stresové poruchy, které následně konkrétně specifikoval u jednotlivých poškozených. Shledané onemocnění podstatně zasahuje a zasáhlo řadu sfér života poškozených a z tohoto pohledu jde jistě o vážné onemocnění dlouhodobého charakteru, které poškozené omezovalo v běžném životě po dobu delší než šest týdnů (což je hranice pro kategorizaci onemocnění pod delší dobu trvající poruchu

zdraví dle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku), přičemž z výpovědi znalce vyplynulo, že toto onemocnění reziduálně omezuje poškozené do současné doby. Lze se zcela ztotožnit se závěry znalce, že intenzivnější rezidua posttraumatické stresové poruchy trvají u poškozeného [jméno] [příjmení], který se do současné doby podrobuje i při pobytu v zahraničí odborné psychoterapeutické pomoci.

21. Krajský soud tedy uzavírá, že posttraumatická stresová porucha u obou poškozených představovala a představuje velmi citelnou újmu v jejich obvyklém způsobu života, je spojena s takovými obtížemi, které nejen že trvaly delší dobu, ale poškozeným vážně i nyní zasahují do běžného života tak, že se nemohou projevat a chovat podle obvyklých zvyklostí a uspořádat si běžným způsobem své osobní a sociální poměry. I v případě poškozeného [jméno] [příjmení] byla existence posttraumatické stresové poruchy prokázána zejména znaleckým posudkem, přičemž je nutno dodat, že znalec shledal v osobnostní struktuře poškozeného disociální rysy, navíc poškozený je závislý na psychotropních látkách. Jednání obžalovaného u tohoto poškozeného mělo vliv na vznik posttraumatické stresové poruchy, nicméně problém s užíváním drog s jednáním obžalovaného nespojuje.

22. Prvostupňový soud má tedy za to, že po provedeném dokazování byl v celém rozsahu, tj. i v bodech 3. a 5. prokázán skutkový stav tak, jak byl prezentován v podané obžalobě.

IV. Právní kvalifikace

23. Soud se plně ztotožnil s právní kvalifikací jednání obžalovaného tak, jak je vyjádřena v obžalobě, na jejíž argumentaci včetně závěrečné řeči státní zástupkyně lze odkázat, aniž by bylo třeba ji dále rozebírat, neboť by to představovalo jen její opakování. Nad její rámec lze dodat snad jen následující.

24. Objektem trestného činu pohlavní zneužití podle § 242 trestního zákona, resp. § 187 trestního zákoníku je mravní a tělesný vývoj dětí. Jedná se o ochranu všech osob mladších 15 let před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost, přičemž se nevyžaduje, aby došlo k narušení osob, které byly zneužity. Za jiný způsob pohlavního zneužití se považuje jiný intenzivní zásah do pohlavní sféry poškozeného, který není souloží, ale má obdobný charakter a důsledky a současně ohroží nebo poruší mravní a tělesný vývoj dítěte (např. orální pohlavní styk, osahávání pohlavních orgánů, popř. i jiné formy ukájení pohlavního pudu). Zneužití závislosti ve smyslu § 187 odst. 2 trestního zákoníku, resp. § 242 odst. 2 trestního zákona spočívá v tom, že pachatel dosáhne souhlasu (i konkludentního) dítěte svěřené jeho doзору s pohlavním stykem, např. proto, že se dítě obává nepříznivých důsledků odepření souhlasu. Poškozená osoba je v jistém smyslu odkázána na pachatele, a proto je omezena svoboda jejího rozhodování, a právě tohoto nedostatku úplné svobody pachatel využívá k realizaci svých záměrů. Nelze pochybovat o tom, že obžalovanému v posuzované věci vzhledem k okolnostem případu a ve vztahu k charakteru volnočasových aktivit, které pro děti organizoval, k jejich četnosti apod., byl nepochybně věk dětí znám, tzn. že si musel být vědom toho, že se dopouští protiprávního jednání vůči dětem mladším 15 let. Jelikož obžalovaný vystupoval ve vztahu k dětem v postavení organizátora a instruktora, případně lektora, zcela zřejmě měl při těchto volnočasových aktivitách děti svěřené jeho doзору a následně jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku zneužívat svého postavení, z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu. Jak již bylo konstatováno shora, obžalovaný svým jednáním naplnil v jednočinném souběhu s trestnými činy pohlavního zneužívání dále zákonné znaky skutkové podstaty pokračujícího trestného činu ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, resp. pokračujícího přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010. Z ustálené soudní judikatury vyplývá, že trestného činu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k zahálčivému nebo nemravnému životu. O svádění k zahálčivému nebo nemravnému životu půjde zejména tehdy, kdy pachatel pro dítě přímo nebo nepřímo vytváří podmínky pro vznik

nežádoucích návyků, povahových rysů, případně sklonů a zájmů, které zpravidla vedou k morálnímu úpadu jednotlivce a k neschopnosti usměrňovat způsob jeho života v souladu s obecnými, morálními zásadami občanské společnosti. Svádění k zahálčivému nebo nemravnému životu má širší obsah než navádění, neboť sem spadá nejen přímé vyzvání, ať již slovem nebo skutkem, nýbrž i takové jednání pachatele před dítětem, které u něho může, a to i při jeho pasivním chování vyvolat takové zájmy a návyky, které zpravidla vedou k zahálčivému nebo nemravnému životu (děti totiž napodobují chování dospělých, a to i neuvědoměle). Znak svádění u trestného činu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku nezahrnuje jen jednání, které má delší dobu trvající nebo opakující se charakter, ale může být naplněn i tehdy, když se pachatel pouze v jednom případě vůči dítěti dopustil mimořádně závažného jednání, které pro něj má do budoucna natolik nepříznivý vliv, že je způsobilé ovlivnit jeho morálku a vyvolat u něj společensky nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským pravidlům, posunout v něm obvyklé normy, jeho sexuální život či vytvořit předpoklady pro jeho závadové chování a nemravný život. Trestný čin ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona, resp. ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku mají povahu ohrožovacího deliktu, následek spočívá v ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje, a tudíž nemusí fakticky dojít k tomu, že dítě takovému konkrétnímu nemravnému životu propadne (např. alkoholu, drogám apod.), ale zásadně postačí, jestliže nastal následek spočívající v ohrožení, tzn. že takové ohrožení existuje, což může vyplývat např. z toho, že dítě se podvolí praktice, kterou mu pachatel tím, že ho konkrétním jednáním svádí k takovému nemravnému nebo zahálčivému životu, vlastně navádí a dítě takové jeho chování akceptuje, resp. se mu podvoluje. Nemravným se rozumí život, který je veden v rozporu se základními morálními pravidly, mimo rámec slušnosti, spořádaného života, řádných rodinných a sexuálních vztahů. Jednáním spočívajícím ve svádění musí dojít k tomu, že pachatel dítě vydal v nebezpečí takového zahálčivého a nebo nemravného života, tj. že takovým, ať již delší dobu trvajícím nebo jednorázovým intenzivním činem vytvoří situaci, při níž si dítě osvojí škodlivé návyky, které budou mít nepříznivý dopad pro jeho další vývoj či úpadek jeho osobnosti. Ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje spočívá v tom, že si dítě osvojuje v důsledku jednání pachatele škodlivé návyky, povahové rysy, popř. získává sklony a zájmy, které zpravidla vedou k jeho morálnímu úpadku a k neschopnosti usměrňovat způsob svého života v souladu s obecnými morálními zásadami občanské společnosti. Z výše uvedených důkazů lze uzavřít, že obžalovaný jednal s vědomím, že jeho počínání je způsobilé ovlivnit poškozené k vedení závadného způsobu života.

25. Jak je odůvodněno výše, krajský soud dospěl k závěru, že u poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, přičemž rezidua této poruchy u poškozených stále trvají. Z hlediska právní kvalifikace lze tedy konstatovat, že poškození v souvislosti s jednáním obžalovaného utrpěli vážnou poruchu zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku a jednání obžalovaného je tak zcela namístě posoudit podle kvalifikované skutkové podstaty jako trestný čin pohlavní zneužívání podle § 242 odst. 1, 2, 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, resp. jako zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010. K této právní kvalifikaci soud dodává, že z provedeného dokazování sice nevyplývá, že by obžalovaný chtěl poškozeným svým jednáním posttraumatickou stresovou poruchu přivodit, nicméně k zavinění těžšího následku v případě shora citovaných trestných činů již není třeba úmyslu tak, jako je třeba úmysl ke spáchání základního trestného činu. V případě následku postačuje nedbalost. S ohledem na osobu obžalovaného, jeho věk, inteligenci a okolnosti případu si obžalovaný nepochybně musel být vědom toho, že pokud jsou děti v raném věku vystaveny velmi invazivním zásahům do jejich intimity mimo jiné v oblasti sexuální, které neinicují, a posléze byly svým způsobem zrazeny někým, koho pokládaly za velmi blízkého, s kým se chtěly přátelit a považovaly jej za vzor, tak jsou to nepochybně stresové faktory, které významným způsobem na poškozené mohou negativně působit a mohou u nich vyvolat i psychické potíže. K tomuto není zapotřebí žádného medicínského či psychiatrického vzdělání. To platí tím spíše v dnešní době, kdy dostupnost informací je velmi

rozsáhlá a média referují velmi často o nejrůznějších psychických potížích, které mohou u poškozených v důsledku obdobných jednání nastat. Obžalovaný si alespoň v hrubých rysech mohl reálně představit, že až vše vyjde najevo, může jeho počínání poškozeným velmi ublížit a výrazně jim osobnost rozvrátit. Primárním záměrem obžalovaného nebylo negativně působit na psychiku poškozených, obžalovaný ovšem věděl, že psychickou poruchu svým počínáním může přivodit a bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že se u poškozených takové psychické onemocnění nerozvine. Nese proto zavinění i na těžším následku, který nedbalostně přivodil jako doprovodný projev svého cíle. Na základě těchto skutečností byl obžalovaný uznán vinným trestnými činy tak, jak jsou specifikovány ve výrokové části rozsudku, konkrétně dvěma trestnými činy pohlavní zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, jelikož obžalovaný osobu mladší než 15 let jiným způsobem pohlavně zneužil a takový čin spáchal na osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti (ad 1, 2), dále pokračujícím trestným činem pohlavní zneužívání podle § 242 odst. 1, 2, dílem (ad 3) podle odst. 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, jelikož obžalovaný osobu mladší než 15 let jiným způsobem pohlavně zneužil, takový čin spáchal na osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti a dílem způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví (poškozený [jméno] [příjmení]). Jelikož obžalovaný úmyslně vydal osoby mladší než 18 let nebezpečí zpusnutí tím, že jim umožnil vést zahálčivý a nemravný život, naplnil skutkovou podstatu pokračujícího trestného činu ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 (ad 3, 4). Jednáním popsáním pod body ad 5. - 9. se obžalovaný dopustil pokračujícího zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2, dílem (ad 5) podle odst. 3 trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010, jelikož dítě mladší 15 let jiným způsobem pohlavně zneužil, takový čin spáchal na dítěti svěřené jeho dozoru, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a dílem způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví (poškozený [příjmení] [jméno]). Jednáním specifikovaným pod body ad 5. – 10. výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil skutkovou podstatu pokračujícího přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010, jelikož úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k zahálčivému a nemravnému životu. Jednání obžalovaného bylo charakterizováno různými způsoby provedení, např. pod záminkou progresu růstu svalů dětí fotografoval nahé, dále jim umožňoval kouření vodní dýmky, umožňoval jim požívat alkohol, pouštěl jim pornografické materiály, provozoval různé sexuální praktiky s nezletilými chlapci apod. Je nasnadě, že posuzované jednání obžalovaného vyvolalo u poškozených nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality a negativně ovlivnilo vytváření jejich identity. Ze zjištěného skutkového stavu věci popsáno ve výrokové části rozsudku pak dostatečně vyplývá, jakým konkrétním způsobem obžalovaný ohrozil rozumový, citový, resp. mravní vývoj dětí tím, že je sváděl k zahálčivému a nemravnému životu, přičemž takto činil minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

V. Druh a výměra trestu

26. Soud rozhodoval podle zásad uvedených v ust. § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definují ust. § 41 a 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.

27. Z hlediska povahy a závažnosti shledaných trestných činů obžalovanému výrazně přitěžují zejména skutečnosti, které se týkají počtu poškozených a doby, po kterou se trestné činnosti dopouštěl a v neposlední řadě i charakter zásahu do osobnostní a sexuální sféry poškozených. Obžalovaný svým jednáním velmi intenzivně narušil mravní a tělesný vývoj dětí, které trestní zákoník chrání před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost. Protiprávního jednání se dopouštěl po dobu přesahující 20 let, a to vůči dětem ve věku od 9 do 13 let. Okolnosti, za kterých došlo k zásahu do přirozených práv poškozených jsou velmi závažné, zraňující a poškozující. Jednání obžalovaného nepochybně zanechalo na většině poškozených negativní následky, u dvou poškozených v hmatatelné podobě závažné poruchy duševního zdraví. Obžalovaný opakovaně a po dlouhou dobu své jednání směřoval proti dětem výrazně mladším 15 let bez jakýchkoli

zkušeností v sexuální oblasti, využívá jejich důvěry vyplývající z jejich vztahu v rámci organizovaných volnočasových aktivit, kdy se obžalovaný měl naopak pozitivně podílet s rodiči dětí na jejich výchově. Obžalovaný se popsaného jednání na poškozených dopouštěl v jejich útlém věku, do něhož negativním způsobem zasáhl jako starší a respektovaná autorita, přičemž minimálně u dvou poškozených došlo k narušení psychického vývoje zásadním znejistěním důvěry v oblasti mezilidských, eroticko- sexuálních vztahů, v důsledku toho je jejich budoucí vývoj nejistý, takže není vyloučena nutnost ještě dlouhodobé odborné intervence psychiatrů či psychologů. Konání obžalovaného bylo specifické i určitou mírou sofistikováním a promyšleností počínaje výběrem dětí, které byly následně obětmi jeho jednání, přičemž velmi často se obžalovaný cíleně zaměřoval na děti ze sociálně slabších rodin, kdy si získával jejich důvěru a náklonost i za pomoci dárků. Uvedená zjištění v tomto směru svědčí o tom, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil s rozmyslem a po předchozím uvážení. V jeho neprospěch třeba hodnotit míru zavinění, tedy právě to, že jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (§ 242 trestního zákona, resp. § 187 trestního zákoníku) a minimálně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku (§ 217 trestního zákona, resp. § 201 trestního zákoníku).

28. Soud přihlédl i k polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného, kdy jeho dosavadní způsob života lze charakterizovat jako nezávadový. Na druhou stranu, z hlediska možností jeho nápravy je nutno připomenout ne zcela jistou pozitivní prognózu plynoucí z vyjádření znalce z oboru zdravotnictví, který specifikoval určité negativní osobnostní rysy obžalovaného. Ve prospěch obžalovaného bylo při úvaze o trestu přihlédnuto k tomu, že obžalovaný je osobou dosud soudem netrestanou a v jeho prospěch svědčí i přístup, který k projednávané věci zaujal, kdy po podání obžaloby až na dvě shora konkretizované výhrady svoji trestnou činnost doznal a projevil tak určitý kritický náhled a lítost nad svým jednáním, jehož se dopouštěl. Pozitivně lze hodnotit i přiměřený způsob obhajoby, která nebyla konfrontační a mimo jiné nedošlo v řízení před soudem k sekundární viktimizaci poškozených. Je rovněž nepochybné, že je namístě zohlednit i zmenšenou přičetnost obžalovaného dle § 40 odst. 1 trestního zákoníku, kdy obžalovaný dle závěrů znalce z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie trpí sexuální parafilii, tzn. efebofilií. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly plně zachovány, nicméně ovládací schopnosti byly v důsledku sexuální poruchy, která je trvalá a nevyléčitelná, sníženy měrou podstatnou, nicméně nikoli vymizelou. V této souvislosti nutno však zdůraznit, že vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, zejména pak k době, po kterou se obžalovaný protiprávního jednání dopouštěl, muselo být obžalovanému nepochybně zřejmé, že jeho sexuální preference jsou nestandardní a ve vztahu k dětem i protizákonné a měl podstatně dříve vyhledat odbornou pomoc psychologů či psychiatrů.

29. Obžalovanému bylo namístě ukládat trest úhrnný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, jelikož je odsuzován za 6 trestných činů, byť trestné činy ohrožování výchovy mládeže, resp. ohrožování výchovy dítěte jsou z hlediska trestních sazeb veskrze marginální ve světle trestných činů podle § 242 odst. 1, 2, 3 trestního zákona, resp. § 187 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Podle § 187 odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovanému ukládán trest v rozmezí trestní sazby od 5 do 12 let. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že na obžalovaného je nutno působit trestem represivním, tj. přímo spojeným s omezením jeho osobní svobody, ostatně sama zákonná sazba jiný druh trestu jako samostatný ani nepřipouští. Uložený trest ve výměře 8 let, tj. mírně pod polovinou zákonem stanoveného rozmezí akcentuje všechny skutečnosti, které je soud povinen při ukládání trestu vážít, přičemž při výměře trestu bylo ve prospěch obžalovaného výrazně přihlédnuto k tomu, že čin spáchal ve stavu zmenšené přičetnosti (§ 40 odst. 1 trestního zákoníku) a podstatnou část jednání doznal (§41 písm. l) trestního zákoníku). Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný za užití moderačního ust. § 56 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku zařazen do mírnějšího typu věznice, tj. do věznice s ostrahou, jelikož soud má za to, že v tomto typu věznice bude náprava obžalovaného dostatečně zajištěna a v neposlední řadě tento mírnější typ věznice umožní obžalovanému pracovní se zařadit a dostát svým závazkům, mimo jiné peněžním odčiněním duševních útrap poškozeným, kteří se k trestnímu řízení se svými nároky

připojili. S přihlédnutím k charakteru trestné činnosti a závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření ve formě ochranného sexuologického léčení ústavní formou podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku, přičemž je nutno zdůraznit, že z výpovědi znalce mimo jiné vyplynulo, že obžalovaný spáchal trestnou činnost ve stavu zmenšené přičetnosti a bez absolvování ochranné ústavní léčby je jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl v souvislosti s poskytováním tělovýchovných a sportovních služeb a dále v oblasti školící, konzultační a poradenské činnosti ohledně výpočetní techniky, je namísto ukládat trest zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, 4 trestního zákoníku, přičemž tento trest mohl být uložen v rozsahu od 1 roku do 10 let. Trest zákazu činnosti konkrétně specifikovaný ve výrokové části rozsudku a to ve výměře 6 let, dle názoru soudu akcentuje všechny podstatné skutečnosti a v kombinaci s nepodmíněným trestem odnětí svobody a ústavní léčbou je sto splnit výchovnou složku trestu z pohledu individuální a generální prevence. Obžalovanému byl podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen i trest propadnutí věci, a to stolního počítače, který byl nástrojem trestné činnosti.

VI. Nároky poškozených

30. Poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se připojili s nároky na náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách, přičemž poškozený [jméno] [příjmení] požadoval nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, ve stejné výši poškozený [jméno] [příjmení], poškozený [jméno] [příjmení] se připojil s nárokem v částce 100 000 Kč a totožnou částku prostřednictvím své zákonné zástupkyně požadoval poškozený [jméno] [příjmení]. Ve stručnosti lze shrnout, že všichni poškození své nároky odůvodnili zejména tím, že obžalovaný úmyslně zasáhl do jejich přirozených práv, mimo jiné v sexuální oblasti.

31. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§43 odst. 1 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

32. Pro odčinění nemajetkové újmy je následek porušení práva člověka vymezen v obecném ustanovení § 2956 občanského zákoníku, podle něhož vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Tato nemajetková újma se dle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2957 občanského zákoníku musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

33. Podle § 1968 občanského zákoníku dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Podle § 1970 občanského zákoníku po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel požadovat zaplacení úroku z prodlení. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto

stanovená. Podle § 1806 občanského zákoníku lze úroky z úroků požadovat, bylo-li to ujednáno. Jedná-li se o pohledávku z protiprávního činu, lze úroky z úroků požadovat ode dne, kdy byla pohledávka uplatněna u soudu.

34. Povahu a intenzitu zásahu do osobnostních práv poškozených objasňuje samotný skutkový popis jednání obžalovaného vůči konkrétním poškozeným. Soud přitakal poškozeným, že je namíste poskytnout jim určitou finanční satisfakci. U poškozených došlo k závažnému zásahu do jejich osobnostních práv mimo jiné v sexuální oblasti. Jednání obžalovaného mělo za následek snížení důstojnosti poškozených, kteří se uvolili k praktikám, které nikdy předtím s nikým neměli a ani o ně nestáli. Jde o takovou újmu, u níž lze spolehlivě dovozovat, že takový zásah by jako závažnou újmu pocíťoval v podstatě každý. Z tohoto pohledu jsou splněny podmínky pro úvahy, že tato újma by měla být saturována přiznáním finanční náhrady, a že nelze vystačit jen s nemajetkovým zadostiučiněním, např. omluvou apod. Za zadostiučinění tak snad lze do jisté míry pokládat jen odsouzení pachatele, tento počin však není nadán schopností plnit vůči poškozeným reparační (náhradovou) funkci.

35. Základní kritéria pro stanovení výše nemajetkové újmy jsou dvě a obě více či méně vágní. Prvním je závažnost vzniklé újmy a druhou jsou okolnosti, za kterých došlo k porušení osobnostního práva.

36. Závažnost újmy u poškozených je intenzivní, jelikož poškození si do budoucího života nesou s největší pravděpodobností natrvalo podvědomou zátěž prožitého modelu závadového chování, u něhož bude hrozit, že jej poškození začnou aplikovat na své vztahy v momentě, kdy nějaké jiné okolnosti (např. stresory fyzické či psychické potřeby apod.) oživí, vyvolají či spustí psychický dopad, který v osobnosti poškozených zanechalo jednání obžalovaného. Další nikoli nepodstatnou stránkou je to, že jednání, jemuž byli poškození vystaveni, je nepochybně stigmatizující záležitost. Pokud vyjde najevo v okruhu jejich přátel či kamarádů, čemu se podrobili, takto nepochybně může sekundárně zasáhnout do jejich životního komfortu, do jejich důstojnosti, společenského uznání a v návaznosti na to do jejich dalšího psychického i sociálního rozvoje a uplatnění ve společnosti. Poškození mohou být posmíváni, může jim událost být připomínána ze strany kamarádů a mohou být označováni hanlivými výrazy, které v oblasti jejich vrstevníků nejsou ničím neobvyklým. Jakkoli je nyní společnost velmi otevřená k sexuálním otázkám, tak v některých sociálních skupinách, např. u adolescentů, tato otevřenost rozhodně nepanuje a často osoba, která se něčím vymyká, je stigmatizována a vyčleňována z kolektivu buď zvenku, tj. ze strany okolí, a nebo se sama svého okolí straní.

37. Okolnosti, za kterých došlo k zásahu do osobnostních práv poškozených spočívají v okolnostech trestného činu a jsou samy o sobě velmi intenzivní, jelikož jednání obžalovaného bylo zcela záměrné, sebestředné a významná je také délka, po kterou se obžalovaný protiprávního jednání vůči poškozeným dopouštěl.

38. Posledním aspektem, který vzal soud v potaz, je zásada proporcionality, která zohledňuje i (především) majetkové poměry osoby, která má být k náhradě nemajetkové újmy zavázána. Obžalovaný je v současné době osobou nemajetnou, bez stálého a pravidelného výděлку a s vyhlídkou na výkon trestu, v němž jeho výdělečné možnosti budou i při jeho zařazení do věznice s mírnějším režimem výrazně omezeny.

39. Po zvážení všech podstatných skutečností a aspektů dospěl soud k závěru, že v případě náhrady nemajetkové újmy jednotlivým poškozeným v podobě duševních útrap je namíste u jednotlivých poškozených výši náhrad diferencovat, přičemž jednoznačně nejintenzivněji bylo zasaženo do osobnostního práva poškozeného [jméno] [příjmení]. Z těchto důvodů byla poškozenému [jméno] [příjmení] přiznána nemajetková újma v penězích ve výši 350 000 Kč, přičemž k této částce soud dospěl s ohledem na charakter jednání obžalovaného, dobu, po kterou docházelo k sexuálním aktivitám vůči poškozenému, opakovanost zásahů do práv poškozeného, jeho nízký věk, vysokou společenskou škodlivost u zvlášt' závažného trestného činu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 3

restního zákoníku a v neposlední řadě i s ohledem na negativní důsledky na zdárný vývoj poškozeného, u kterého byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha. Výše této částky byla mimo jiné stanovena i určitou komparací ve vztahu k současné soudní praxi při rozhodování o nemajetkové újmě v obdobných případech. V případě poškozeného [jméno] [příjmení] soud uplatněnému nároku poškozeného vyhověl zcela a přiznal náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, přičemž takové odškodnění dle soudu plně odpovídá poškozeným popisovaným dopadům, jakkoli si soud uvědomuje, že s ohledem na charakter trestné činnosti není majetková kompenzace sto následky žalovaného jednání vyvážit. Poškozenému [jméno] [příjmení] byla přiznána náhrada nemajetkové újmy ve stejném rozsahu jako poškozenému [jméno] [příjmení], kdy dopady do osobnostních práv u těchto poškozených i charakter, intenzita a doba páčání trestné činnosti vůči těmto poškozeným jsou srovnatelné. V případě poškozeného [jméno] [příjmení] rozhodl soud s ohledem na intenzitu zásahu do jeho osobnostních práv, která byla v porovnání shora jmenovaných poškozených jednoznačně nejnižší, o přiznání nároku na náhradu nemajetkové újmy v částce 10 000 Kč.

40. Soud dodává, že za plně akceptovatelné má také nároky poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na úroky z prodlení z takto přiznaných částek v zákonné výši, která aktuálně představuje 15 % ročně. Soud proto tento nárok přiznal v souladu s návrhem poškozených, a to ode dne 13. 7. 2023, jelikož obžalovaný měl možnost seznámit se s jejich návrhy první den hlavního líčení, tj. 11. 7. 2023, den následující mohl ještě nárok včas uhradit a teprve ode dne 13. 7. 2023 se může nacházet v prodlení.

41. Poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se připojili s nároky na náhradu nemajetkové újmy v částkách vyšších, než jim byly soudem přiznány, proto byli tito poškození se zbytky uplatněných nároků odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na <https://justice.cz/web/obeti-trestnych-cinu-uspokojeni-majetkovych-naroku>.

Tábor 15. 9. 2023

JUDr. Robert Pekárek
předseda senátu